

[Indenrigsministeren.]

begrænses, er tilvejebragt, men ogsaa, at Kravet har vundet Tilslutning i det store Flertal, saaledes at den Dag, den hele Bygning staar fuldt færdig, saa er Tvangen Undtagelsen og Frivilligheden Regelen. Hvis det modsatte bliver Tilfældet, saa vil der — det føler jeg mig overbevist om — ikke gro Lykke paa den Ager, der saaledes forberedes. Kun da kan man vente Respekt hos den enkelte for Indgrebet og derigennem ogsaa Højnelse af Folkets Moral, naar det meget store Flertal staar bagved og danner den Basis, hvorpaa det hele hviler. Men vi maa jo erkende, at trods 50 Aars energisk Arbejde indenfor dertil skabte Organisationer mod Alkoholskikken er vi dog endnu langtfra naaet saa vidt. Til Trods for vort Folks Højnelse i Kultur, til Trods for vor danske Metode med Koncentration af Spritfabrikationen, med Begrænsning af Indførselen, med Indførelse af overordentlig høje Skatter og dermed høje Priser — en Metode, som en af Atholdssagens varmeste Følkæmpere i Danmark, Dr. Hindhede, nylig har sagt har givet Resultater, som er enestaaende —, til Trods for, at vi dog for længst er naaet til at betragte Misbrug af alkoholholdige Drikke som en Skam, hvor tidligere Slægtled næsten saa paa det som en Ære, er vi dog endnu langt fra det Maal, som jeg mener først maa naas, før man skrider til saa vidtgaaende Foranstaltninger, som de ærede Forslagsstillere her stiller Forslag om — langt fra det Maal, som finder sit Udtryk i en frivillig Tagen-Afstand fra Brugen af spirituøse Drikke hos et Flertal, et stort Flertal i Befolkningen. Vi maa efter min Opfattelse først ad de Veje, som staar aabne, søge at naa til en stærk Reduktion af Udsalgsstedernes og Udskænkningstedernes Tal. Og jeg siger, det er beklageligt, at vi, her hvor Tampen virkelig brænder, ikke gennem Aarene er naaet videre, end vi er. Det er beklageligt, saa meget mere, som Folket gennem Beværterloven har Midler i Hænde, hvis det blot vilde bruge dem. Endnu har vi, som det fremgaar af Betænkningen, og som ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har oplyst, ikke mindre end 3 523 Udskænkningsteder i det gamle Kongerige. Vi har næsten 1 100 i Hovedstaden, næsten 1 900 i Byerne og henimod 1 200 paa Landet. I de sønderjydske Landsdele findes det kolossale Antal af 627 Udskænkningsteder. Her er virkelig en vid Arbejdsmark at sætte ind paa, og her maa

ogsaa paa det Grundlag, som er givet, betydningsfulde Resultater kunne opnaas. Det er jo et urimeligt Antal Udsalgssteder for spirituøse Drikke, der findes her i Landet, 17 000 eller mere. Jeg erkender, at det vilde have været meget ønskeligt, om vi ved Behandlingen af Beværterloven, i Aarene fra 1919 var det vel og frem til 1924, da vi endelig naaede et Resultat, kunde have faaet ført ogsaa Handelen med stærke Drikke ind under det kommunale Styres Afgørelse. Det kunde den Gang ikke lykkes, det er jo muligt, at en Genrejsning af Spørgsmaalet nu kunde føre til bedre Resultater. Ingen kan mene, at saa stort et Antal Udsalgssteder og Udskænkningsteder er af det gode, end mindre, at det er fremmede for et sundt baade aandeligt og materielt Liv i vort Samfund. Men ganske vist staar vi jo, hvad Udskænkningstederne angaar, overfor en ganske betydelig Vanskelighed, og det er denne, at ca. 2 500 af de Bevillinger, hvorpaa Udskænkning retten hviler, er livsvarige. Ogsaa her mener jeg dog, at Beværterloven indeholder Muligheder, som, hvis de maalbevist udnyttedes, kunde tilvejebringe en Aftagen i Tallet i et noget stærkere Tempo, et væsentlig stærkere Tempo, end Aarene siden 1924 har fremvist, idet den gennemsnitlige Aftagen af Udskænkningstedernes Tal kun ligger ved ca. 30 aarlig. Men naar vi ikke er naaet videre, skyldes det ganske utvivlsomt det Skær, om jeg saa maa sige, paa hvilket ogsaa et Forbud, om det gennemførtes her i Landet i dette Øjeblik, vilde strande: det skorter Befolkningen paa en dybere, paa virkelig Kundskab hvilende, Forstaaelse af den Ulykke, som ligger i Alkoholmisbrug.

Derfor er jeg ganske enig med dem, der i Kommissionen og i Betænkningen har givet Udtryk for Ønsker om det Forarbejde, som maa og skal gøres gennem Skolen ved at organisere en virkelig Undervisning, der tager Sigte paa at klarlægge Alkoholens Betydning for den enkelte og for Samfundet. Vi kan ikke tidsnok, efter min Mening, skride til at træffe Dispositioner, hvorved en saadan Undervisning kan blive givet i den kommende Tid, gennem Iværksættelse af en Uddannelse af Lærerne, saaledes at disse i Fremtiden kan magte Opgaven. Jeg mener, at et objektivt Oplysningsarbejde paa dette Grundlag, ved Siden af det agitative Arbejde, bør støttes og fremmes mest muligt, ogsaa ved Hjælp af de offentlige Kasser. Jeg tror, det er et Arbejde, som det er af stor Betydning snarest at faa gjort, idet det vil kunne lægge den faste Grund for Opførelsen af en Bygning som